

Dumnezeu azi?

Meditații pentru săptămâna 11

1. **Duminică:** Efeseni 1

- 1:4 (NTR) În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără pată înaintea Lui.
- Avem un Dumnezeu Atotcunoscător și Mare Arhitect. Înainte de a fi timpul, înainte de a fi universul, El a întocmit planul pe baza căruia se întâmplă întreaga istorie. Nimeni și nimic nu-l poate lua prin surprindere. Nimeni și nimic nu poate deraja planul Său. Noi, copiii Tatălui ceresc, suntem predestinați să fim puși deoparte (sfinți) deoarece am fost creați după chipul și asemănarea Sa și El ne iubește. Niciunul dintre noi nu ne-am câștigat poziția și onoarea de a fi înfiați în familia Sa și nici nu putem face nimic pentru a câștiga mai multă favoare. Această stare de fapt se numește har: mărinimia cu care Tatăl se uită înspre noi și ne dă cu dragă inimă mai mult decât merităm, cerem sau ne imaginăm. Dar procesul nu este automat ci implică un parteneriat, suntem chemați să fim împreună lucrători cu El pentru a realiza planul Său și a duce istoria la zenitul ei.

2. **Luni:** Efeseni 2

- 2:10 (NTR) Căci noi suntem lucrarea Lui, creați în Cristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.
- Când Dumnezeu a creat omul, bărbat și femeie, i-a pus în grădina desfătării (Eden) și le-a poruncit s-o lucreze și s-o păzească. O poruncă identică îi privește pe slujitorii Cortului Întâlnirii care trebuiau să-și facă lucrarea și să interzică accesul celor ce nu aveau ce căuta în locul prezenței manifeste a lui Dumnezeu. Munca nu este o urmare a căderii în păcat, omul a fost creat pentru a lucra împreună cu Dumnezeu. În Împărăția cerească, inaugurată de Domnul nostru Isus Cristos, noi suntem preoți (atât bărbații cât și femeile) și trebuie să aducem jertfe spirituale: trupul nostru (Rom. 12:1), dărnicia (Filip. 4:18), închinarea (Evr. 13:15). Nu ne câștigăm mântuirea, accesul înaintea lui Dumnezeu, prin fapte bune dar acestea sunt efectul organic al vieții în Cristos: după cum un păr produce pere tot așa creștinul produce fapte bune prin care dovedește prezența și puterea lui Dumnezeu în viața lui.

3. **Marti:** Efeseni 3

- 3:13 (NTR) Vă rog, nu fiți descurajați din cauza suferințelor mele pentru voi: acestea sunt gloria voastră.
- Cristos a venit în lume și a suferit pe cruce pentru ca omul să poată să se apropie de Dumnezeu. Sfântul și marele apostol al neevreilor, Pavel, a suferit sub mâna evreilor, a fraților mincinoși și a romanilor. El spune ucenicului său Timotei că oricine va vrea să trăiască fără pată va fi prigonit (2 Tim. 3:12). Majoritatea creștinilor de astăzi se așteaptă să-și trăiască viața de creștini fără opoziție, fără luptă, fără jertfă. Dar măsura iubirii lui Dumnezeu este că ne-a iubit pe când eram noi încă păcătoși (Rom. 5:8) și chemarea Lui este ca noi să iubim la fel, nu doar pe cei ce merită ci chiar pe vrăjmași, pe cei ce ne prigonesc. Când te-ai rugat ultima dată pentru un vrăjmaș? Când ai dat o pâine în loc de piatră, o binecuvântare în loc de blestem? Binecuvântați căci aceasta este chemarea noastră!

4. **Miercuri:** Efeseni 4

- 4:16 (NTR) Din El, tot trupul, bine închegat și strâns legat prin toate ligamentele de susținere, crește și se zidește pe sine în dragoste, după cum fiecare parte își face lucrarea.
- Fiecare creștin are o relație de dependență totală și absolută de Cristos care este Capul Trupului și o relație de interdependență cu ceilalți creștini. Fiecare primește putere și uneltele necesare pentru a ajuta la maturizarea Trupului (1 Cor. 12:7) dar aceste unelte trebuie puse în operă și nu păstrate ca exponate de muzeu. Trebuie să te maturizezi spiritual și în procesul creșterii îți vei descoperi chemarea și darurile spirituale prin care o poți împlini. Fiecare dintre noi are o funcție de îndeplinit și Cel ce orchestrează lucrarea fiecăruia este Dumnezeu Duhul Sfânt care ne naște din nou, ne pune ca pietre vii în ansamblul care formează Templul Bisericii și care ne împuternicește cu talente supranaturale care trebuie folosite în beneficiul altora. Cere Duhului Sfânt să-ți descopere locul tău și nu refuza bucata ta din marea simfonie a planului lui Dumnezeu. Lasă faptele bune să aducă glorie Tatălui nostru ceresc!

5. Joi: Efeseni 5

1. 5:1-2 Urmați dar pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți. Trăiți în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi „ca un prinos și ca o jertfă de bun miros” lui Dumnezeu.
2. Ce înțeleaptă și pragmatică invitație face din nou Sfântul Apostol Pavel creștinilor din comunitatea Efesului. Oare e doar pentru ei? ar suna întrebarea cititorului creștin de astăzi... depinde de ce-și dorește și crede fiecare, care, se știe și se dorește între copiii preaiubiți. Din nou, o definiție superbă pentru cei ce-L recunosc pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu ca Domn și Mântuitor, adică, se simt parte din familia celor răscumparați prin jertfa Sa, fii și fiice ale Dumnezeului etern și deci, împreună cu Isus Hristos, moștenitori ai Împărăției veșnice. Da! Oricine își dorește un astfel de destin, mai ales că harul divin se adresează tuturor, însă, ca să fii parte în această distinsă definiție, sunt și câteva cerințe de îndeplinit. Apostolul ne arată esența, acestora prin ceea ce înseamnă o viață dedicată Lui și exprimată în fiecare zi ca iubire de semeni, în același mod și cu aceeași intensitate, precum Hristos... Dacă Hristos Domnul nu s-ar fi făcut om, ca să fie modelul acestui fel de viață, dacă nu și-ar fi dat viața pentru toți și ar fi ezitat sau ar fi lăsat-o... mai moale vreun moment, că doar era și El om, ar mai fi fost loc pentru jumătăți de măsură... însă, modelul pe care ni l-a lăsat, este unul perfect. A făcut totul într-o perfectă armonie cu planul Tatălui și caracterul dumnezeiesc și tocmai de aceea, El este PÂRGA, primul fruct perfect, MIELUL PERFECT și JERTFA UNICĂ și SUPREMĂ, singura acceptată ca BUN MIROS de Dumnezeu Tatăl. Așa se cere oare să fim și noi? Astăzi? În condițiile unei lumi fără speranță, valori și terorizată de boli și pandemii? Da! Însă pentru noi, cei muritori, păcătoși și departe de perfecțiune, victoria vieții cristice, harul și prezența Sfântului Duh, sunt întregirea, ajutorul, nădejdea și binecuvântarea de a fi ajutați, învățați și sfătuiți cum să ajungem la standardul-model lăsat de Fiul lui Dumnezeu. Crezi că nu poți? Te simți neputincios și mic? Încearcă, năzuiește, roagă-te Lui să te întărească, să te ia în brațe unde-i prea greu și să primești credință, putere și mai ales iubire, ca să poți!

6. Vineri: Efeseni 6

1. 6:11 Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.
2. Întăriți-vă și îmbrăcați-vă cu tot echipamentul de luptă al lui Dumnezeu, este îndemnul cu care-și încheie scrisoarea pentru creștinii din Efesul Asiei Mici. Ce fel de luptă? Cât ține? Contra cui? Chiar dacă la vremea scrierii acestor îndemnuri era, se pare, pace pe acele meleaguri, Apostolul insistă în mesajul său cu ideea de război, de apărare și atac, de echipare și veghere continuă la orice mișcare a dușmanului. Sună oare fals un astfel de mesaj în vreme de pace? Nu e ridicol? Poate pentru spiritul de zeflemea al omului modern, un asemenea îndemn, nu se califică decât pentru șagă. Totuși, pentru urechile creștinilor de atunci, provocarea la perpetuă vigilență și pregătire de ripostă la atacurile inamicului nevăzut, dușmanul lui Hristos și al tuturor celor care îi urmează, nu era nici utopic, nici fals și cu atât mai puțin ridicol. Coerența mesajului este completă și în perfectă concordanță cu introducerea. Dacă ești în Hristos, atunci ești alături de El în toate evenimentele și trăirile Sale cruciale, ești întru toate ale Sale și acolo unde este El. Ești parte din patima și victoria Sa asupra morții și păcatului, ești conținut de El și viața pe care l-ai încredințat-o, este viața Lui, în termenii și deciziile Lui și mai presus de toate, cu Sine, în locurile cerești. Strategia este a Lui, echipamentul și armamentul din dotare este tot al Lui, iar puterea și decizia acțiunilor, evident tot a Lui. Probabil că cei pentru care este mesajul, se întrebau: de ce eu?, cum va fi? și altele de felul acesta, o spun, pentru că și eu în dreptul meu îmi pun asemenea întrebări... ceea ce cred că este un răspuns, ține de încrederea mea în deciziile Sale, de faptul care mă face să mă întreb, cât din mine îi aparține sau... în ce mod mă afectează astăzi acest îndemn... funcționează și pentru tine... dacă spunem că suntem creștini, adică întru totul afirmăm că-l aparținem, atunci... să ne îndemnăm unii pe alții, la dragoste, fapte vrednice de pocăință și, câtă vreme se zice ASTĂZI, să ne echipăm cu toată iscusința, ca alături de toți creștinii responsabili, să fim gata să ținem piept dușmanului...

7. Sâmbătă: Apocalipsa 1

1. 1:6 ...Ale Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său, ale Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.
2. Ioan, Apostolul preaiubit pe care Hristos Domnul, pe cruce, înainte de a sfârși alergarea, avea să—i încredințeze grija mamei Sale, în introducerea Cărții Revelației, scrisă în exilul

din insula Patmos, ne reamintește în cuvinte pline de candoare și credință ce înseamnă pentru el, Dumnezeu-Omul Isus Hristos. Într-un spirit din care exultă adorarea și nemărginita iubire, bătrânul Ioan, episcop de Efes, adună în cuvinte pline de admirație o adevărată sinteză doxologică. Slava, sau binemeritata glorie și puterea, care-L caracterizează, alături de eternitate, se întregesc cu ceea ce a făcut din dumnezeiască iubire pentru noi. Nu doar că-Și revarsă iubirea, care este esența fundamentală a caracterului Său, ci prin întrupare și jertfă supremă ca Miel perfect, ca Mare Preot care ne-a spălat în sângele sfânt, nu ne-a dăruit doar iertarea de păcate, ci ne-a mântuit, ne-a înfiat și ne-a făcut preoți pentru Împărăția Tatălui ceresc. Când meditez la aceste cuvinte, deși mintea mea nu are suficienți parametri pentru a înțelege deplin aceste lucruri, se desprind clar două teme la care mă simt chemat să lucrez; prima, ca acțiune continuă prin care să-mi exprim bruma de adorare, este să răspund cu pocăință și veghere zilnică la atitudini și fapte, iar cea de a doua, să-i cer credință și putere să fiu cât mai aproape de oameni prin iubire sinceră, respect, compasiune, loialitate și sinceritate, ca să pot fi numit preot al Lui, printr-o viață trăită frumos și adevărat ca mulțumire supremă pentru tot ce este și face pentru noi toți. Dacă prin aceste gânduri te-am făcut să-ți dorești aceleași fapte, fie ca Duhul Domnului și Cuvântul Său să ne însuflețească și să ne facă mai buni, mai gata de jertfă, mai preoți ai Dumnezeului celui preaînalt.